

Huidschimmel, Ringworm, Dermatomyose, Dermatofyten

Wat is een schimmelinfectie van de huid?

Van de vele duizenden soorten schimmels die bestaan zijn er enkele die leven in en op de huid. Ook onder deze schimmels zijn er 'specialisten' die een voorkeur hebben voor bepaalde delen van de huid.

Welke soorten schimmelinfecties van de huid zijn er?

"Gewone" schimmelinfectie van de huid (tinea corporis)

Alle schimmelinfecties van de huid vallen in deze groep, met uitzondering van de infecties van de handpalmen, voetzolen, tenen en de liezen. In veel gevallen hebben deze infecties een karakteristieke, schilferende ringvorm en wordt daarom ook wel ringworm genoemd. De klachten bestaan vooral uit flinke jeuk. De belangrijkste verwekker van ringworm is de schimmel *Trichophyton rubrum*.

Hoe kom ik eraan?

Schimmels verspreiden zich door het maken van schimmelsporen. Deze zijn zeer klein en komen overal om ons heen voor. De schimmelsporen die de meest voorkomende vormen van huidschimmel kunnen veroorzaken vinden wij vooral in sportzalen, zwembaden en andere publieke ruimten. Sommige soorten, zoals de *M. canis*, worden vaak overgebracht door huisdieren.

De schimmelsporen kunnen uitgroeien tot echte schimmels als de omstandigheden daarvoor

gunstig zijn. In veel gevallen is dat een warme, vochtige omgeving (voeten, liezen), of een warm klimaat.

"Diepe" schimmelinfectie van de huid (diepe mycose)

Soms kunnen schimmelinfecties leiden tot rode, pijnlijke bulten en ontstekingen van de huid. Deze infecties komen minder vaak voor dan de ringworm en betreft meestal infecties van de haarzakjes. De veroorzakers zijn o.a. *T. mentagrophytes*, *T. violaceum* en *M. canis*.

Schimmelinfectie van de liezen

Schimmelinfecties in de liezen komen vrij veel voor. Typisch is het rode, licht schilferende, huidgebied dat vanuit de liezen ontstaat. De afwijking is van de normale huid afgegrensd met een duidelijke rand, vaak fel rood van kleur. De verwekkers zijn meestal *E. floccosum*, *T. rubrum* of *T. mentagrophytes*. Schimmel in de liezen komt veel meer bij mannen dan bij vrouwen voor.

Hoe wordt de infectie vastgesteld?

Bij een heel typisch beeld van een schimmelinfectie heeft de huisarts of dermatoloog meestal geen nader onderzoek nodig en kan de diagnose 'op het oog' gesteld worden. In twijfelgevallen kunnen twee soorten testen gedaan worden: direct microscopisch onderzoek: hiermee kunnen de schimmeldraden in de huidschilfers worden opgespoord. Dit onderzoek kan door de arts tijdens het consult uitvoeren.

Schimmelkweek: er worden huidschilfers opgestuurd naar het laboratorium en geënt op een voedingsbodem. Na een aantal weken is bekend of er sprake is van een schimmelinfectie. Door deze techniek kan ook de schimmelsoort worden bepaald. In sommige laboratoria is het mogelijk om schimmel vast te stellen met de moderne, snelle PCR methode, waardoor veel tijd wordt gewonnen.

Bij diepe infecties kan het soms nodig zijn een stukje weefsel (huidbiopt) af te nemen dat vervolgens op de hierboven beschreven methode wordt onderzocht op schimmel.

Hoe wordt de schimmelinfectie van de huid behandeld?

Schimmels worden bestreden met een anti-schimmel geneesmiddel (antimycoticum). Deze kunnen zowel lokaal worden aangebracht als door middel van een orale kuur worden toegediend, afhankelijk van het type infectie.

Lokale behandeling

Bij de meeste schimmelinfecties van de huid kan volstaan worden met het lokaal aanbrengen van een antimycoticum. Er zijn verschillende antimycotica crèmes die kunnen worden toegepast, zoals: clotrimazol, miconazol, terbinafine, ciclopirox, sulconazol. De lokale antimycotica in crème-vorm moeten doorgaans 3-4 weken 2 maal daags worden toegepast.

Orale behandeling

Wanneer de schimmelinfectie erg uitgebreid is of als er sprake is van een diepe infectie van bijvoorbeeld de haarzakjes is het meestal nodig de infectie te bestrijden met tabletten. Nadeel is dat aan een orale behandeling meer mogelijke bijwerkingen verbonden zijn dan aan een lokale behandeling. Infecties met bepaalde schimmelsoorten kunnen een vrij langdurige behandeling nodig hebben. Orale anti-schimmelmiddelen zijn onder meer: terbinafine, itraconazol.